

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2001/15 Mo

in de klacht nr. 128.00

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij brief van 15 oktober 1997 verzocht om de op naam van een bedrijf (S) staande, bij verzekeraar via een gevolmachtigd agent gesloten w.a./cascoverzekering van een auto te stellen op naam van een ander bedrijf (N). Verzekeraars gevolmachtigd agent heeft daaraan gevolg gegeven door de verzekering per 15 oktober 1997 te stellen op naam van bedrijf (N). Bedrijf (S) is op 16 oktober 1997 failliet gegaan.

Op 23 april 1998 is aan de auto schade ontstaan, door een expert vastgesteld op een bedrag van f 2.462,79 incl. BTW. In een brief van 25 mei 1998 heeft verzekeraars gevolmachtigd agent aan bedrijf (N) bericht dat het bedrag van f 2.462,79 aan het bedrijf was overgemaakt. Op verzoek van de tussenpersoon is het bedrag echter niet aan bedrijf (N), maar aan de tussenpersoon overgemaakt.

Bij brieven van 11 juni 1998 aan bedrijf (N) en de tussenpersoon heeft de curator in het faillissement van bedrijf (S) de op 15 oktober 1997 verrichte rechtshandeling vernietigd (op grond van artikel 42 Faillissementswet) en hun verzocht het bedrag van f 2.462,79 op de boedelrekening van het failliete bedrijf (S) over te maken. Blijkens een brief van diezelfde datum van de tussenpersoon heeft deze het schadebedrag op de boedelrekening overgemaakt.

2001/15 Mo

De klacht

De w.a./cascoverzekering stond op naam van bedrijf (N), een onderneming waarbij klager financieel betrokken was. Verzekeraar heeft een uitkering van een bedrag van f 2.462,79 toegezegd. Klager heeft namens bedrijf (N) opgegeven dat de schade-uitkering diende te worden gedaan op zijn bankrekening. Verzekeraars gevolmachtigd agent heeft op 25 mei 1998 aan klager bevestigd dat de schade-uitkering overgemaakt zou worden naar deze bankrekening. Klager heeft op grond van deze toezegging op eigen naam en voor eigen risico opdracht tot reparatie van de auto verstrekt.

Buiten overleg met klager en/of bedrijf (N) heeft verzekeraar het bedrag vervolgens betaald aan de tussenpersoon, die daarmee kennelijk een openstaande premienota wenste te verrekenen.

De tussenpersoon heeft vervolgens voor eigen rekening en risico gevolg gegeven aan een aanzegging van een faillissementscurator om hem de gelden betaalbaar te stellen. Deze curator had echter niets van doen met klager of bedrijf (N). Geen van beide verkeerde of verkeert in staat van faillissement.

Ondanks herhaalde protesten heeft klager de toegezegde schade-uitkering nog niet op zijn bankrekening ontvangen. Het nalaten van het waarmaken van de uit naam van verzekeraar gedane betalingstoezegging is in strijd met de goede naam van het verzekeringsbedrijf. Het idee ontstaat immers dat op een door een verzekeraar onvoorwaardelijk gedane betalingstoezegging niet vertrouwd kan worden.

Hoewel daartoe niet direct bevoegd, heeft de S.E.R. zich in een aan verzekeraars gevolmachtigd agent gerichte brief van 22 februari 1999 schamper uitgelaten over deze handelwijze. Maar ook dat is voor verzekeraar geen reden geweest om de gedane betalingstoezegging alsnog waar te maken.

Verzekeraar of de tussenpersoon zouden het bedrag in kwestie als onverschuldigde betaling kunnen terugvorderen. Klager kan dat niet. Hij heeft immers niets aan de curator of de tussenpersoon betaald. Klager verkeert beslist niet in staat van faillissement en verzekeraar kan mitsdien geen rechten ontlenen aan het optreden van enige curator.

Het standpunt van verzekeraar

Verzekeraar heeft erkend dat de kritiek op de handelwijze van zijn gevolmachtigd agent met betrekking tot het betalingsbericht van 25 mei 1998 aan de verzekeringnemer in zoverre terecht is, dat:

- de mededeling "Wij hebben dit bedrag overgemaakt op uw rekeningnummer (...)" feitelijk onjuist is, omdat die betaling toen nog niet had plaats gehad;
- op eerste verzoek van de tussenpersoon de volgende dag het schadebedrag via de rekening-courant van de tussenpersoon is betaald, zonder na te gaan of de tussenpersoon, die stelde nog een vordering op klager te hebben, wel gerechtigd was deze vordering te verrekenen met de schadepeningen;
- klager hier niet direct over is geïnformeerd;
- in eerste instantie geen gevolg is gegeven aan het verzoek het betalingsbericht gestand te doen.

Verzekeraar heeft echter ook uitvoerig gemotiveerd waarom de verzekeringnemer uiteindelijk geen aanspraak meer heeft kunnen maken op

2001/15 Mo

schade-uitkering. Aanvankelijk was de auto verzekerd op naam van bedrijf (S). Met ingang van 15 oktober 1997 is de auto gesteld op naam van bedrijf (N). Later bleek evenwel dat bedrijf (S) op 16 oktober 1997, een dag na de door klager opgegeven wijziging, in staat van faillissement is verklaard. De curator heeft de in het zicht van het faillissement verrichte wijziging als rechtshandeling vernietigd op grond van artikel 42 Faillissementswet. Klager heeft de auto, door deze van eigenaar te doen veranderen, ten nadele van schuldeisers aan het faillissement willen onttrekken. Daarom heeft de curator namens de boedel onder meer aanspraak gemaakt op het bedrag van f 2.462,79. Dit bedrag is door de tussenpersoon, onder verrekening van nog aan hem verschuldigde premie, aan de curator voldaan. Dit betekent dat geen schadevergoeding meer verschuldigd is aan de verzekeringnemer en dat, indien wel enige betaling zou zijn of worden gedaan, deze onverschuldigd zou zijn.

De opmerking dat klager zelf niet in staat van faillissement verkeert, is misschien wel juist maar in het licht van de geschetste gang van zaken niet terzake doende. Het gaat immers om het faillissement van bedrijf (S). Overigens is er ook van de gestelde betalingstoezegging jegens klager persoonlijk geen sprake, omdat klager niet de verzekeringnemer was en is.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht. Deze klacht betreft het feit dat een vanwege verzekeraar gedane betalingstoezegging niet is nagekomen. Het handelen van de curator is geen rechtvaardiging voor het feit dat verzekeraars gevolmachtigd agent de schadepeningen op eigen houtje en in strijd met de gedane toezegging aan de tussenpersoon heeft betaald. Wat is gebeurd nadat de tussenpersoon de schadepeningen kreeg dient buiten beschouwing te blijven. Als verzekeraar de schadepeningen op of omstreeks 25 mei 1998 op klagers bankrekening zou hebben gestort, dan had de curator zich tot klager of bedrijf (N) dienen te richten. Deze zou dan passend verweer hebben kunnen voeren, waarmee de gelden buiten het bereik van de curator zouden zijn gebleven. De curator heeft zijn aanspraak op de verzekerde auto als zodanig nooit vervolgd. Het was de curator wel duidelijk dat hij zijn aanspraken in rechte nooit bevestigd zou krijgen. Verzekeraar dient zijn betalingstoezegging van 25 mei 1998 alsnog inhoud te geven en zal zich tot de tussenpersoon moeten richten met een vordering wegens onverschuldigde betaling. De tussenpersoon op zijn beurt moet maar verhaal op de curator zoeken. Voor consideratie met de tussenpersoon is geen plaats. Bedrijf (N) had reeds de premie voor de onderhavige verzekering betaald toen de curator ageerde. De situatie is dus niet zo dat bedrijf (S) de premie betaalde en bedrijf (N) of klager voornemens was de uitkering te genieten.

Het overleg met verzekeraar

Ter zitting is de klacht met verzekeraar besproken.

2001/15 Mo

Het oordeel van de Raad

Zoals verzekeraar heeft erkend is de klacht betreffende de handelwijze van zijn gevolmachtigd agent met betrekking tot het betalingsbericht van 25 mei 1998 aan bedrijf (N) in zoverre terecht, dat:

- de mededeling "Wij hebben dit bedrag overgemaakt op uw rekeningnummer (...)" feitelijk onjuist was, omdat die betaling toen nog niet had plaats gehad;
- op eerste verzoek van de tussenpersoon de volgende dag het schadebedrag via de rekening-courant van de tussenpersoon is betaald, zonder na te gaan of de tussenpersoon, die stelde nog een tegenvordering te hebben, wel gerechtigd was deze vordering te verrekenen met de schadepenningen;
- bedrijf (N) hier niet direct over is geïnformeerd;
- in eerste instantie geen gevolg is gegeven aan het verzoek het betalingsbericht gestand te doen.

In zoverre heeft verzekeraar, die in tuchtrechtelijke zin aansprakelijk is voor het handelen van zijn gevolmachtigd agent, de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad en is de klacht derhalve gegrond.

De Raad acht evenwel geen termen aanwezig om aan de gegrondverklaring van de klacht de consequentie voor verzekeraar te verbinden dat hij het bedrag van f 2.462,79 alsnog aan bedrijf (N) of aan klager behoort te betalen, omdat door de vernietiging door de curator van de op 15 oktober 1997 verrichte rechtshandeling het gefailleerde bedrijf (S) met terugwerkende kracht als verzekeringnemer moest worden beschouwd en ervan moet worden uitgegaan dat derhalve bevrijdend op de (boedel) rekening van dat bedrijf is betaald.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht gegrond.

Aldus is beslist op 12 maart 2001 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)